

เทคนิคการเขียนบทความวิจัยและบทความวิชาการด้านสังคมศาสตร์
TECHNIQUES OF WRITING RESEARCH ARTICLE AND ACADEMIC ARTICLE IN
SOCIAL SCIENCE

ไชยสิทธิ์ อุดมโชคนามอ่อน¹, พระครูวุฒิศรธรรมบัณฑิต², ประยงค์ ศรีไชย³

พระมหาคำพันธ์ ปากาโร⁴, พระครูจินตาสารานุกูล⁵

^{1, 2, 3, 4, 5} อาจารย์ประจำหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์

คณะสังคมศาสตร์ สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตอุบลราชธานี

Chaiyasit Udomchokenamorn¹, Phrakru Wuttitharmabundit²

Prayong Sornchai³, PhramaKampan Papakaro⁴, Phrakru Chindasaranukun⁵

^{1, 2, 3, 4, 5} Lecturer in Public Administration Faculty of Social Sciences State religion

Mahachulalongkornrajavidyalaya University Ubon Ratchathani Campus

e-mail : Chaiyasit_ae@hotmail.com

Abstract

This article intended to present the writing of scholarly articles and research articles in the field of social sciences. The authors proposed that the writing of essay should be able to tell the needs of the dissertation itself with a systematic knowledge, to point out the similarities and differences between “Research articles” and “scholarly articles”, to identify the meaning and definition of scholarly work by synthesizing information from the persistent attempts to determine clearly in that matter. As a result, it created the definition of the article meaning systematically, contributing to the success of knowing the similarities and differences between the words “Research articles” and “academic articles”. Composition and structure of research articles and academic articles had the important characteristic which were significant. Its components, its content, its summaries, its endorsements, and the techniques for writing the articles. All contributed to the success of composing the articles.

Keywords: Article Writing Techniques, Research Article, Academic Article, Social Science

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะนำเสนอเรื่องการเขียนบทความวิชาการและบทความวิจัยด้านสังคมศาสตร์ของผู้เขียนที่ได้ศึกษา ผู้นิพนธ์จึงเสนอว่าการเขียนบทความมีความสำคัญสามารถบอกถึงความต้องการของผู้นิพนธ์เองด้วยความรู้ที่เป็นระบบระเบียบ ทำให้ทราบถึงความเหมือนและความต่างของคำว่า "บทความวิจัย" กับ "บทความวิชาการ" อย่างไรก็ตาม จะมีความหมาย และนิยามผลงานทางวิชาการโดยการสังเคราะห์ข้อมูลจากความรู้พยายามที่

จะนำเสนอข้อคิดในเรื่องนั้นที่ผู้นิพนธ์สนใจ ก่อให้เกิดส่งผลเข้าใจถึงนิยามความหมายของบทความให้เป็นระบบระเบียบ จนนำไปสู่ความสำเร็จได้รู้ถึงความคล้ายคลึงและความแตกต่างระหว่างคำว่า “บทความวิจัย” กับ “บทความวิชาการ” นั้นว่าองค์ประกอบกับโครงสร้างของบทความวิจัยและบทความวิชาการมีลักษณะที่สำคัญที่เป็นประเด็น ส่วนประกอบส่วนเนื้อหา บทสรุป ส่วนประกอบตอนท้ายและเทคนิคในการเขียนบทความที่นำเสนอจะส่งผลสู่ความสำเร็จของผู้นิพนธ์อย่างถ่องแท้แน่นอนตามหลักวิชาการที่ดี

คำสำคัญ : เทคนิคการเขียนบทความ, บทความวิจัย, บทความวิชาการ, สังคมศาสตร์

บทนำ

การเริ่มต้นของการเขียนบทความเชิงวิชาการของนักวิจัยนี้ไม่มีทักษะ ความคิดจากการจุติประกายเมื่อได้ไปศึกษาในระดับปริญญาเอก ที่มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคามในปลายปีพุทธศักราช 2558 มีอาจารย์ที่มีความรู้ความสามารถหลากหลายที่ได้พร่ำสอน ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นในการเขียนบทความวิชาการเป็นการมุ่งศึกษาที่จะเขียนงานให้ออกมาแบบสมบูรณ์ขึ้น จึงทำให้เกิดการเริ่มต้นแบบลองผิดลองถูกผ่านการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองเป็นหลักแน่นอนว่าเมื่อผู้เขียนลองกลับไปอ่านบทความนั้น ต้องเป็นที่ยอมรับว่าหากสามารถที่จะแก้ไขหรือปรับปรุงได้ ผู้เขียนก็อยากจะแก้ไขหรือปรับปรุงทุกบทความเลยทีเดียว เหตุเพราะว่าเมื่อผู้เขียนเริ่มมีประสบการณ์ในการเขียนบทความเชิงวิชาการมากขึ้น รวมทั้งได้รับคำวิพากษ์วิจารณ์ทั้งแบบ “ปรับปรุงน้อย” และ “ปรับปรุงมาก” จนบทความตกไปก็เป็นที่น่าพอใจ ทั้งจากอาจารย์ผู้ทรงที่เก่งในเรื่องวิชาการและจากผู้ทรงคุณวุฒิที่ทำหน้าที่ประเมินบทความของผู้นิพนธ์เอง จึงทำให้ผู้เขียนเริ่มเข้าใจกับคำว่า “เทคนิค” และ “วิธีการ” เขียนงานวิชาการมากขึ้นเรื่อยๆ

ด้วยเหตุนี้ผู้เขียนก็อยากจะนำเสนอเทคนิคที่สามารถแก้ไขปัญหา และแนวทางการแก้ไขในเรื่องนี้เป็นการให้กำลังใจกับนักวิชาการรุ่นหลังที่เริ่มเขียนบทความเชิงวิชาการว่าขออย่าได้ท้อถอยเมื่อต้องประสบกับภาวะการณ์เช่นที่ผู้เขียนเคยประสบข้างต้น เพราะท้ายที่สุดแล้วก็ย่อมจะนำมาซึ่งบทความที่ดีและสมบูรณ์อย่างแน่นอน ดังนั้น เนื้อหาสาระที่จะนำเสนอในบทความชิ้นนี้

จึงเป็นการกลั่นกรองและเขียนออกจากประสบการณ์ตรงของผู้เขียนเป็นหลัก แต่ถึงกระนั้นก็ตามผู้เขียนก็จะพยายามผนวกแง่มุมหลักการเชิงวิชาการเกี่ยวกับการเขียนบทความเชิงวิชาการเท่าที่พอจะค้นคว้าได้มาไว้ด้วย เพื่อมิให้ข้อเขียนนี้ลดระดับเป็นเพียงแค่บทความประเภท “ความเรียง” ธรรมดา ๆ ขึ้นหนึ่งเท่านั้น โดยผู้เขียนจะแบ่งเนื้อหาที่จะนำเสนอออกเป็น 6 ประเด็นด้วยกันคือ (1) บทความเชิงวิชาการมีความสำคัญอย่างไร (2) บทความวิชาการกับบทความวิจัยคืออะไร เหมือนหรือต่างกันอย่างไร (3) ความหมาย และนิยามผลงานทางวิชาการ กับนิยามความหมายของบทความวิจัย (4) ความคล้ายคลึงและความแตกต่างระหว่าง บทความวิจัย กับ บทความวิชาการ (5) องค์ประกอบหรือโครงสร้างของบทความวิจัยและบทความวิชาการ (6) บทสรุป

บทความเชิงวิชาการมีความสำคัญ

ในฐานะที่เป็นคนในแวดวงมหาวิทยาลัย ผู้เขียนคิดว่าผู้อ่านทุกท่านก็คงจะเคยได้ยินข่าวคราวเกี่ยวกับการจัดอันดับมหาวิทยาลัย ทั้งในระดับประเทศ ระดับภูมิภาคและระดับโลกแม้เมื่อได้ยินได้ฟังแล้วจะรู้สึกสลดหดหู่ใจอันเนื่องมาจากการไร้วิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัยชั้นนำของไทยติดโผ หรือแม้จะติดโผก็หมิ่นเหม่ต่อการหลุดโผบ้างก็ตาม

ทั้งนี้ องค์การที่ทำหน้าที่ในการจัดอันดับมหาวิทยาลัยโลกนั้น มีอยู่หลายองค์กรด้วยกัน แต่ที่เป็นที่ยอมรับและให้ความสำคัญกันก็มีอยู่ 2 องค์กร คือ Quacquarelli Symonds (QS) บริษัทเอกชนทำธุรกิจในด้าน

การศึกษาจากประเทศอังกฤษ และ US News ซึ่งเป็นองค์การสื่อสารมวลชนของประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งการจัดอันดับดังกล่าวทำให้เราทราบผลอันดับมหาวิทยาลัยที่ดีที่สุดในโลกมหาวิทยาลัยที่ดีที่สุดในเอเชีย และรวมไปถึงอันดับมหาวิทยาลัยที่ดีที่สุดในประเทศไทยอีกด้วย

งานเขียนทางวิชาการ(สมหมาย ชินนาค, 2560. หน้า 183 ; Sommai Chinnak, 2017. p.183) ซึ่งมีการกำหนดประเด็นที่ต้องการอธิบายหรือวิเคราะห์อย่างชัดเจน ตามหลักวิชาการจนสามารถสรุปผลการวิเคราะห์ในประเด็นนั้นได้ อาจเป็นการนำความรู้จากแหล่งต่าง ๆ มาประมวลร้อยเรียงเพื่อวิเคราะห์อย่างเป็นระบบองค์ประกอบของบทความทางวิชาการ ส่วนงานวิจัยฉบับสมบูรณ์ที่เราทำเสร็จแล้วนั้น ไม่สามารถจะนำไปใช้ประโยชน์ได้หรือ คำตอบก็คือ ได้ หากแต่จะสักกี่คนที่จะมานั่งอ่านงานวิจัยเล่มหนา ๆ ของเราแล้วนำไปใช้ประโยชน์ ฉะนั้น บทความวิจัยก็คือการย่อ(ย่อ)เนื้อหาของงานวิจัยเรานั้นเอง แม้ว่าการเผยแพร่ความรู้อาจจะกระทำได้หลากหลายรูปแบบ เช่น การพูด การแสดง การสาธิต การออกแบบ การสร้าง การเขียน เป็นต้น แต่เมื่อเปรียบเทียบผลกระทบในการเผยแพร่ความรู้จะเห็นได้ว่าการเขียนจะเผยแพร่ได้กว้างขวางมากที่สุด อีกทั้งยังคงทนถาวรอีกด้วย ทั้งนี้ การเผยแพร่โดยรูปแบบการเขียนนี้ส่วนใหญ่มักทำในรูปของบทความวิจัยและบทความวิชาการ

ดังเช่นที่ศาสตราจารย์นายแพทย์วิจารณ์ พานิช ได้เคยอธิบายไว้ว่า การเขียนบทความวิจัยนั้นเป็นกิจกรรมที่มองได้หลากหลายมุมดังนี้ (สมหมาย ชินนาค, 2560 ; Sommai Chinnak, 2017)

1. การเขียนบทความวิจัยเผยแพร่ เป็นการแสดงความรับผิดชอบต่อสังคม เพราะการวิจัยเป็นกิจกรรมที่ใช้ทรัพยากรของสังคม นักวิจัยจึงต้องเผยแพร่ผลงานวิจัยของตนเพื่อให้สังคมได้รับประโยชน์ในการต่อยอดความรู้ หรือแก้ไขความรู้เดิมที่อาจมีบางส่วนที่ไม่ชัดเจนหรือบกพร่อง

2. เป็นกิจกรรมที่สร้างความศรัทธาให้กับประชาคมวิจัย เกิดการแลกเปลี่ยนความรู้เกิดถกเถียงโต้แย้ง นำไปสู่ความองงามทางปัญญา

3. เป็นกิจกรรมที่นำไปสู่มิตรภาพ ทำให้เราได้เพื่อนที่เป็นนักวิจัยในสาขาเดียวกันที่อ่านบทความของเรา และเขียนจดหมายมาขอรีปรินงาน หรืออีเมลมาแลกเปลี่ยนความเห็น อาจนำไปสู่ความเป็นมิตรที่ใกล้ชิดยิ่งขึ้นคือร่วมมือกันทำวิจัย เพื่อนที่ว่านี้อาจเป็นนักวิจัยไทยหรืออาจเป็นนักวิจัยในต่างประเทศ

4. เป็นการเรียนรู้ในรูปแบบหนึ่ง เป็นการฝึกฝนตนเองทั้งในด้านสมาธิให้มีใจจดจ่ออยู่กับเรื่องเดียวในระยะเวลาหนึ่ง ฝึกพลังสมอง และทำให้ไม่ล้าหลังทางวิชาการ

5. เป็นการสร้างความยอมรับและชื่อเสียงในประชาคมวิจัย

6. เป็นการฝึกควบคุมอารมณ์ โดยเฉพาะเมื่อโดน reviewer ตำหนิมาแรง ๆ

7. เป็นการฝึกภาษา ถ้อยคำ การทำรูปภาพ ทำตาราง เขียนคำอธิบาย เป็นต้น

8. คนที่เคยเขียนบทความวิจัย จะเรียนรู้จากการอ่านบทความวิจัยของผู้อื่นได้ดีขึ้น มากขึ้นและลึกซึ้งขึ้น สามารถอ่านหรือมองเห็นได้หลายมิติ ในลักษณะที่เห็นสิ่งที่ซ่อนหรือแฝงอยู่ “ระหว่างบรรทัด” หรือ “ระหว่างหน้า” ของวารสาร เกิดความเข้าใจชุมชนวิจัยในสาขาหรือประเด็นนั้น เกิดความเข้าใจสถาบันวิจัย วัฒนธรรมวิจัย ประเด็นวิจัยที่เป็นยอดฮิตแห่งยุคสมัย ประเด็นที่เป็นข้อถกเถียงโต้แย้ง รวมความว่าในการเขียนบทความวิจัยออกเผยแพร่ ผู้เขียนได้รับประโยชน์มากกว่าการมีผลงานตีพิมพ์หลายเท่า ในลักษณะของ “ประโยชน์ที่จับต้องไม่ได้”

ดังนั้นการตีพิมพ์บทความจากผลการวิจัยเปรียบเสมือนการเชิญชวนให้ “ผู้รู้” ได้อ่านและวิจารณ์ วิเคราะห์ วิธีการออกแบบการทดลอง การแปลผล ตลอดจนถึงการสรุปผลว่าถูกต้องหรือไม่? อย่างไร? สำหรับสมมติฐานหรือทฤษฎีที่เสนออันเป็นผลสืบเนื่องมาจาก

การวิจัยนั้นก็ต้องมีการพิสูจน์ การตีพิมพ์ผลงานจึงเปรียบเสมือนเป็นวิธีการที่ขอให้นักวิจัยอื่น ๆ ได้ช่วยกันหาหลักฐานมาสนับสนุนหรือหักล้าง ตลอดถึงการใช้เป็นฐานองค์ความรู้หรือการนำไปประยุกต์ใช้งานในกรณีที่เหมาะสมหรือทฤษฎีนั้นได้รับการพิสูจน์ว่าถูกต้องอย่างไม่มีข้อสงสัย

กล่าวโดยสรุป บทความเชิงวิชาการนับว่ามีความสำคัญทั้งต่อตัวผู้เขียนต่อวงการวิชาการ/วิชาชีพ และต่อสังคม กล่าวคือในด้านความสำคัญต่อผู้เขียนนั้น บทความเชิงวิชาการเป็นภาพสะท้อนถึงความตื่นตัวทางวิชาการของผู้เขียนในการติดตามความรู้และวิทยาการใหม่ๆ ในแวดวงการศึกษาตลอดจนความสามารถในการจัดระบบความคิดและนำเสนอ ส่วนในด้านความสำคัญต่อวงการวิชาการ/วิชาชีพก็คือบทความเชิงวิชาการเป็นกิจกรรมที่ก่อให้เกิดการกระจายความรู้และการพัฒนาองค์ความรู้ สำหรับประการสุดท้ายในด้านความสำคัญต่อสังคมนั้นบทความเชิงวิชาการจะนำเสนอสาระความรู้และแนวความคิดต่างๆ อันเป็นจุดเริ่มต้นที่ก่อให้เกิดประโยชน์ในการพัฒนาสังคมและประเทศชาติในด้านต่างๆ (ประภาพรรณ อุณอบ, 2554 ; Praphaphan Oon-Ob, 2011) และเป็นการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการหรือบทความวิจัย นับว่าเป็นงานที่สำคัญยิ่งของนักวิจัยในกระบวนการวิจัย โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อการสื่อสารเผยแพร่ความรู้ที่ได้จากการวิจัยไปสู่สาธารณะ เพราะการวิจัยเป็นคือการแสวงหาความรู้ใหม่ และการแสวงหาคำตอบเพื่อแก้ไขปัญหาหรือตอบคำถามของสังคม จึงจำเป็นที่นักวิชาการไม่ว่าจะอยู่ในวงการวิชาการ วิชาชีพ จะต้องมีความรู้เกี่ยวกับการเขียนบทความเชิงวิชาการไม่ว่าจะเป็นบทความวิจัยหรือบทความวิชาการ เพื่อถ่ายทอดหรือเผยแพร่ความรู้หรือคำตอบต่าง ๆ เหล่านั้นสู่สาธารณะและแวดวงวิชาการของตนและของหน่วยงานนั้น ๆ ด้วย

“บทความวิจัย” กับ “บทความวิชาการ” คืออะไร เหมือนหรือต่างกันอย่างไร

ตามทัศนะคติของผู้เขียนเองมักสับสนและสงสัยกับคำว่า “บทความวิจัย” (research article) กับ “บทความวิชาการ” (academic article) ไม่เพียงเพราะว่าหลายครั้งที่มักพบว่ามีการใช้คำดังกล่าวปะปนกันไป ไม่ว่าจะเป็น “บทความวิจัยและบทความวิชาการ” ที่ทำให้เข้าใจว่าเป็นบทความคนละประเภทกัน หรือ “บทความวิจัยหรือบทความวิชาการ” ที่ทำให้เข้าใจว่าเป็นบทความประเภทเดียวกัน หากยังเป็นเพราะว่าในแวดวงของนักวิชาการเช่นเรา ๆ ท่าน ๆ นั้น เมื่อเอ่ยคำว่าบทความนั้น ก็มักจะจินตนาการถึงบทความที่ตีพิมพ์ในวารสารทางวิชาการ (journal) หรือในเอกสารประกอบการประชุม/สัมมนาทางวิชาการ (proceedings) ซึ่งก็จะมีรูปแบบตามที่บทความหรือผู้จัดประชุม/สัมมนาเป็นผู้กำหนด แต่ในปัจจุบัน เวทีประชุม/สัมมนาทางวิชาการรวมทั้งบรรดาวารสารทางวิชาการต่าง ๆ ส่วนใหญ่มักจะกำหนดเงื่อนไขการรับบทความที่จะรับพิจารณาให้นำเสนอหรือตีพิมพ์ว่า ต้องเป็นบทความวิจัยหรือบทความวิชาการเป็นหลักการกำหนดนิยามอย่างชัดเจนให้แยกบทความวิชาการออกจากงานวิจัย ส่วนผู้ที่กำลังจะเขียนบทความก็จะต้องมาทำความรู้จักบทความทั้งสองประเภทนี้ในแง่มุมเชิงวิชาการกันเสียก่อน (วรารัณ จันทรวงศ์, 2557 ; Warangkana Chankong, 2014)

ความหมาย และ นิยามผลงานทางวิชาการ

ได้กล่าวถึงงานวิจัยที่ดำเนินการเสร็จแล้ว หมายถึง โครงการวิจัยที่ได้ดำเนินการจนแล้วเสร็จ และได้เสนอรายงานการวิจัยไปเรียบร้อยแล้ว โดยที่โครงการวิจัยนี้ อาจจะเป็นโครงการวิจัยภายในของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์เอง หรือเป็นโครงการวิจัยของมหาวิทยาลัย/สถาบัน/หน่วยงานอื่น ๆ ก็ได้ ซึ่งผลงานวิจัยที่ตีพิมพ์/บทความวิจัยที่ตีพิมพ์ในวารสาร (Publications) หมายถึง ผลงานที่เขียน/จัดทำขึ้น โดยนำเนื้อหาจากผลงานวิจัยที่กำลังทำอยู่ หรือทำเสร็จไปแล้ว ไปลงตีพิมพ์ในวารสารทางวิชาการ ในที่นี้รวมถึง

บทความที่จัดทำขึ้นโดยนำเอาผลงานวิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์ของนักศึกษา จากการเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์ของนักศึกษา ไปลงตีพิมพ์ในวารสารทางวิชาการด้วย (ไชยสิทธิ์ อุดมโชคนามอ่อน, 2559 ; Chaiyasit Udomchokenamorn, 2016) แต่ยกเว้นกรณีที่เป็นผลงานวิทยานิพนธ์ของอาจารย์เอง หรือผลงานวิจัยที่อาจารย์ทำเพื่อให้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาโท หรือปริญญาเอก อนึ่ง ภาระงานวิทยานิพนธ์และสารนิพนธ์ของนักศึกษาปริญญาโทหรือเอก ในบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษา จะอยู่ในหัวข้อภาระงานสอน (ไม่แสดงในหัวข้อนี้)แต่ในกรณีที่มีการตีพิมพ์ผลงานวิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์เหล่านี้ลงในวารสาร หรือมีการนำเสนอในที่ประชุมวิชาการ ให้นำไปกรอกในหัวข้อบทความวิจัยที่ตีพิมพ์ในวารสาร (Publications) และผลงานที่นำเสนอในที่ประชุมวิชาการ (Proceedings) ตามลำดับ และผลงานวิจัยที่นำเสนอในที่ประชุมวิชาการ (Proceedings) หมายถึง ผลงานวิชาการที่ได้นำเสนอในที่ประชุมวิชาการ ทั้งในระดับประเทศ หรือนานาชาติ ที่เป็นการนำเสนอในรูปแบบ oral หรือ poster โดยอาจมีภาระงานงานเป็นผู้นำเสนอผลงานหลักหรือเป็นผู้ร่วมเสนอผลงานก็ได้

ดังนั้นบทความวิชาการ หมายถึง ผลงานที่จัดทำ/เขียนขึ้น และได้รับการตีพิมพ์ในเอกสาร/วารสารทางวิชาการ เป็นการกำหนดประเด็นที่ชัดเจน มีการวิเคราะห์ประเด็นดังกล่าวตามหลักวิชาการ และมีการสรุปประเด็น อาจเป็นการนำความรู้จากแหล่งต่าง ๆ มาสังเคราะห์ โดยที่ผู้เขียนสามารถให้ทัศนะทางวิชาการของตนได้อย่างชัดเจน (ทวีวัฒน์ ปิตยานนท์, 2541, Taveewat Pitayanont. 1998) มี Reviewed Articles หมายถึง ผลงานทางวิชาการที่จัดทำขึ้นและได้รับการตีพิมพ์ในเอกสาร/วารสารทางวิชาการ โดยมีการสรุปวิเคราะห์ สังเคราะห์ความรู้จากผลงานวิจัย และ/หรือผลงานวิชาการอื่น ๆ ได้อย่างชัดเจน

การหาข้อมูลมาจากตำราและหนังสือ คือ ตำรา หมายถึง เอกสารทางวิชาการที่เรียบเรียงอย่างเป็นระบบ

อาจเขียนเพื่อตอบสนองเนื้อหาทั้งหมดของรายวิชา หรือส่วนหนึ่งของวิชาหรือหลักสูตรก็ได้ โดยมีการวิเคราะห์และสังเคราะห์ความรู้ที่เกี่ยวข้องและสะท้อนให้เห็นความสามารถในการถ่ายทอดวิชาการระดับอุดมศึกษา และหนังสือ หมายถึง เอกสารทางวิชาการที่เขียนขึ้นเพื่อเผยแพร่ความรู้ไปสู่วงวิชาการ และ/หรือผู้อ่านทั่วไป โดยไม่จำเป็นต้องเป็นไปตามข้อกำหนดของหลักสูตร หรือต้องนำมาประกอบการเรียนการสอนในวิชาใดวิชาหนึ่ง ทั้งนี้จะต้องเป็นเอกสารที่เรียบเรียงขึ้นอย่างมีเอกภาพ มีรากฐานทางวิชาการที่มั่นคง ให้ทัศนะของผู้เขียนที่สร้างเสริมปัญญาความคิด สร้างความแข็งแกร่งทางวิชาการให้แก่สาขาวิชานั้น ๆ และ/หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องหรือจากเอกสารคำสอน เอกสารคำบรรยายที่ใช้ประกอบการสอนวิชาใดวิชาหนึ่ง ตามหลักสูตรของมหาวิทยาลัยที่สะท้อนให้เห็นเนื้อหาวิชาและวิธีการสอนอย่างเป็นระบบ และต้องมีการจัดทำเป็นรูปเล่ม คู่มือต่าง ๆ ตำราชั้นสูงในวิชาใดวิชาหนึ่ง ผลงานทางวิชาการอื่น ๆ ที่สามารถนำมารวบรวมวิเคราะห์สังเคราะห์ออกมาเป็นบทความที่มีคุณภาพได้

บทความวิชาการ (academic article) นั้น มีผู้ให้คำนิยามกันอย่างมากมาย บ้างก็ว่า หมายถึง เอกสารซึ่งเรียบเรียงจากผลงานทางวิชาการของตนเองหรือของผู้อื่นในลักษณะที่เป็นการวิเคราะห์วิจารณ์หรือเสนอแนวความคิดใหม่ ๆ จากพื้นฐานทางวิชาการนั้น ๆ เป็นงานเขียนที่มุ่งเสนอความรู้ข้อเท็จจริงหรือทรรศนะมุมมอง ตลอดจนข้อเสนอมุมมองใหม่ๆที่เป็นผลจากการศึกษาค้นคว้าหรือวิจัยของนักวิชาการผู้เขียนมักเป็นผู้ที่ศึกษาค้นคว้าหรือผู้ที่สนใจเรื่องนั้น ๆ โดยตรงจึงมีความรู้ในเรื่องนั้น ๆ เป็นอย่างดีบทความวิชาการถือเป็นแหล่งข้อมูลความรู้ที่อ้างอิงได้ดีแหล่งหนึ่งผู้อ่านสามารถติดตามข่าวสารความก้าวหน้าในวงวิชาการจากการอ่านบทความวิชาการที่ตีพิมพ์ในวารสารต่าง ๆ (สถาบันกลยุทธ์ทางปัญญาและการวิจัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2555 ; Strategies Wisdom and Research Institute, Srinakharinwirot University, 2012) ตามเอกสารแนบ

ท้ายประกาศ คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ก.พ.อ.) เรื่องหลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2550 ให้นิยามความหมายของ “บทความทางวิชาการ” หมายถึงงานเขียนทางวิชาการ ซึ่งมีการกำหนดประเด็นที่ต้องการอธิบายหรือวิเคราะห์อย่างชัดเจนทั้งนี้มีการวิเคราะห์ประเด็นดังกล่าวตามหลักวิชาการจนสามารถสรุปผลการวิเคราะห์ในประเด็นนั้นได้อาจเป็นการนำความรู้จากแหล่งต่าง ๆ มาประมวล ร้อยเรียงเพื่อวิเคราะห์อย่างเป็นระบบโดยที่ผู้เขียนแสดงทัศนะทางวิชาการของตนไว้อย่างชัดเจนด้วย โดยรูปแบบบทความทางวิชาการเป็นบทความที่มีความยาวไม่มากนักประกอบด้วยการนำความที่แสดงเหตุผลหรือที่มาของประเด็นที่ต้องการอธิบายหรือวิเคราะห์กระบวนการอธิบายหรือวิเคราะห์และบทสรุปมีการอ้างอิงและบรรณานุกรมที่ครบถ้วนและสมบูรณ์

บทความเชิงวิชาการ จึงเป็นบทความที่มีเนื้อหาเน้นหนักไปในด้านวิชาการเสนอความคิดวิทยาการแนวใหม่หรือเป็นการตีความค้นคว้าหาข้อเท็จจริงที่แปลกใหม่มาเสนอต่อผู้อ่านลักษณะเฉพาะของบทความประเภทนี้คือลีลาการเขียนภาษาศัพท์จะเหมาะสมสำหรับผู้ที่สนใจสาขาวิชานั้น ๆ เพราะมักมีศัพท์เฉพาะและความคิดเป็นไปตามหลักวิชาการ (เอมอร์ ชิตตะโสภณ และกรรณิการ์ ติตายน, 2529 หน้า 54 ; Emorn Chittasophon and Kannika Titayan, 1986 p.54) จึงมีลักษณะสำคัญของบทความทางวิชาการ มีดังต่อไปนี้

1. มีการนำเสนอความรู้ ความคิดที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานทางวิชาการที่เชื่อถือได้ในเรื่องนั้น ๆ โดยมีหลักฐานทางวิชาการอ้างอิง

2. มีการวิเคราะห์ วิจัย เพื่อให้ผู้อ่านเห็นประเด็นสำคัญอันเป็นสารประโยชน์ที่ผู้เขียนต้องการนำเสนอแก่ผู้อ่าน ซึ่งอาจจำเป็นต้องใช้ประสบการณ์ส่วนตัว หรือประสบการณ์และผลงานของผู้อื่นมาใช้

3. มีการเรียบเรียงเนื้อหาสาระอย่างเหมาะสม เพื่อช่วยให้ผู้อ่านเกิดความกระจ่างในความรู้ความคิดที่นำเสนอ

4. มีการอ้างอิงทางวิชาการและให้แหล่งอ้างอิงทางวิชาการอย่างถูกต้อง เหมาะสมตามหลักวิชาการ และจรรยาบรรณของนักวิชาการ

5. มีการอภิปรายให้แนวคิด แนวทางในการนำความรู้ ความคิดที่นำเสนอไปใช้ให้เป็นประโยชน์ หรือมีประเด็นใหม่ๆ ที่กระตุ้นให้ผู้อ่านเกิดความต้องการสืบเสาะหาความรู้หรือพัฒนาความคิดในประเด็นนั้น ๆ ต่อไป

ทั้งนี้ลักษณะของบทความทางวิชาการที่ดีสามารถพิจารณาได้ดังนี้

มีประเด็นหรือแนวคิดที่ชัดเจนมีเนื้อหาสาระทางวิชาการที่ถูกต้องสมบูรณ์และทันสมัย

1) มีการวิเคราะห์ประเด็นตามหลักวิชาการมีการสรุปประเด็นมีการสังเคราะห์ความรู้จากแหล่งต่างๆ และเสนอความรู้หรือวิธีการที่เป็นประโยชน์

2) สอดแทรกความคิดริเริ่มหรือความรู้ใหม่ที่เป็นประโยชน์หรือแสดงทัศนะทางวิชาการของผู้เขียนอย่างชัดเจนและเที่ยงตรง

3) มีการค้นคว้าอ้างอิงจากแหล่งอ้างอิงที่เชื่อถือได้ทันสมัยครอบคลุมและมีการอ้างอิงอย่างเป็นระบบถูกต้องตามแบบแผน

4) มีการนำเสนอข้อมูลที่เข้าใจง่ายและเป็นระบบใช้ศัพท์และภาษาทางวิชาการอย่างเหมาะสมมีตารางแผนภูมิประกอบตามความจำเป็นเพื่อให้เข้าใจง่ายและชัดเจน

กล่าวโดยสรุป “บทความทางวิชาการ” หมายถึงงานเขียนวิชาการซึ่งมีการวิเคราะห์ประเด็นตามหลักวิชาการโดยมีการสำรวจวรรณกรรมและวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ เพื่อสนับสนุนจนสามารถสรุปผลการวิเคราะห์ในประเด็นนั้นได้ โดยรูปแบบประกอบด้วยการนำความที่แสดงเหตุผลหรือที่มาของประเด็นที่ต้องการอธิบายหรือวิเคราะห์ กระบวนการอธิบายหรือวิเคราะห์

และบทสรุป มีการอ้างอิงบรรณานุกรมที่ครบถ้วนและสมบูรณ์

นิยามความหมาย: บทความวิจัย

บทความวิจัย(research article)เป็นรูปแบบของความเรียงชนิดหนึ่งที่น่าเอาองค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัยมาเขียนใหม่ในประเด็นที่ผู้เขียนต้องการนำเสนอ โดยผู้เขียนบทความวิจัย อาจเป็นเจ้าของผลงานวิจัยในเรื่องนั้นๆ หรือเป็นผู้อ่านงานวิจัยในเรื่องนั้นๆ แล้วพบประเด็นที่น่าสนใจจากงานวิจัยที่อ่าน แล้วนำประเด็นที่สนใจนั้นมาเขียนเป็นบทความวิจัยให้อ่านและเข้าใจได้ง่าย เพื่อเผยแพร่องค์ความรู้นั้นให้แพร่หลายออกไป ข้อค้นพบจากงานวิจัยเรื่องหนึ่งๆ อาจมีหลายประเด็น แต่ในการเขียนบทความวิจัยสามารถนำข้อค้นพบเหล่านั้นมาเขียนเป็นบทความวิจัยเป็นเรื่องๆ ได้หลายเรื่อง (สมบุญ บุญฤทธิ์, ออนไลน์, 25 มกราคม 2561)(Somboon Boonrit [Online] January 25, 2018)

ดังนั้นบทความวิจัยคือบทความที่เป็นผลงานต่อเนื่องจากงานวิจัย ที่ได้มาจากการสกัดมาจากงานวิจัย ซึ่งบทความประเภทนี้ เป็นบทความที่ประมวลสรุปกระบวนการวิจัยให้มีความกระชับและสั้นเพื่อสำหรับตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารวิชาการ หรือสิ่งพิมพ์ และในที่ประชุมสัมมนา โดยการพิมพ์เผยแพร่บทความวิจัยคือบทความที่ต้องผ่านการกลั่นกรองและตรวจสอบเนื้อหาสาระความถูกต้องจากผู้ทรงคุณวุฒิในวิชานั้นๆ นอกจากนี้แล้วจะต้องมีรูปแบบการจัดพิมพ์ ให้ได้ตามเกณฑ์มาตรฐานของวารสาร หรือตามที่คณะกรรมการประเมินด้วย เป็นการก่อให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ที่กระชับชัดเจนและเข้มข้นในเนื้อหามากยิ่งขึ้น

ประภาพรรณ อุณอบ (2554); Praphaphan Oon-Ob (2011) ได้ให้ความหมายของบทความวิจัยไว้ว่า บทความวิจัยจัดเป็นเอกสารทางวิชาการประเภทเดียวกับรายงานการวิจัย (Research report) กล่าวคือมีสาระและรูปแบบการนำเสนอที่คล้ายคลึงกันแต่มีลักษณะต่างกันที่สำคัญ3ประการคือ

บทความวิจัย เป็นเอกสารทางวิชาการที่นักวิจัยเขียนขึ้นในรูปแบบบทความวิชาการเพื่อนำเสนอข้อค้นพบเชิงประจักษ์และหรือนวัตกรรมที่เป็นผลงานผ่านสื่อประเภทต่างๆรวมทั้งการเผยแพร่ในที่ประชุมวิชาการเนื่องจากวารสารมีจำนวนหน้าที่จำกัดและการประชุมวิชาการมีเวลาจำกัดบทความวิจัยจึงมีความยาวจำกัดมีจำนวนหน้าน้อยกว่ารายงานการวิจัย

บทความวิจัย เป็นเอกสารทางวิชาการที่ทันสมัยทันเหตุการณ์มากกว่ารายงานการวิจัยเพราะในระหว่างการดำเนินการวิจัยนักวิจัยอาจตัดตอนผลการวิจัยนำร่องหรือผลงานวิจัยบางส่วนนำเสนอเป็นบทความวิจัยเพื่อเผยแพร่หรือตรวจสอบความคิดได้ บทความวิจัยจึงอาจเป็นส่วนหนึ่งของรายงานการวิจัยที่นักวิจัยนำเสนอก่อนรายงานการวิจัยและเป็นสารสนเทศที่ทันเหตุการณ์มากกว่ารายงานการวิจัยที่มีการเผยแพร่เมื่อเสร็จสิ้นโครงการวิจัยคุณภาพของบทความวิจัยค่อนข้างเป็นมาตรฐานมากกว่ารายงานการวิจัยโดยทั่วไป เพราะต้องผ่านการตรวจสอบเนื้อหาสาระและรูปแบบให้ได้ตามเกณฑ์มาตรฐานของวารสารหรือคณะกรรมการจัดประชุม

อย่างไรก็ตาม วารสารบางแห่งก็อาจจะกำหนดรายละเอียดของบทความวิจัยเพิ่มเติมกว่าที่กล่าวไปข้างต้น ดังเช่น วารสารวิจัยเพื่อการพัฒนาเชิงพื้นที่ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ได้กำหนดเกณฑ์หรือลักษณะของบทความวิจัยที่จะรับพิจารณาตีพิมพ์ไว้เป็นการเฉพาะ 4 ประการคือ (วารสารการวิจัยเพื่อการพัฒนาเชิงพื้นที่, [ออนไลน์] สืบค้น 25 มกราคม 2561, Area Based Development Research Journal. [Online], Retrieved on January 25, 2018.)

เป็นบทความที่เกิดจากการค้นคว้าวิจัย โดยมีกระบวนการที่นำไปสู่การสร้างความรู้ และมีข้ออธิบายได้ชัดเจนเป็นงานวิจัยที่มีเป้าหมายเพื่อการพัฒนาเฉพาะพื้นที่ (เช่นระดับจังหวัด กลุ่มจังหวัด ตำบล หมู่บ้านหรือชุมชน) ไม่ใช่พัฒนาในระดับประเทศ หรือระดับโลกมีการนำไปใช้ประโยชน์ หรือถูกนำไปใช้ประโยชน์ในพื้นที่ใน

รูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง ได้แก่ประโยชน์เชิงนโยบาย เชิงพาณิชย์หรือสาธารณะ

การใช้ประโยชน์ตามข้อ 2 ได้ก่อให้เกิดผลกระทบทางบวกในวงกว้าง หรือค่อนข้างมากต่อสังคม จากที่นำเสนอไปข้างต้นนั้น จะเห็นได้ว่า “บทความวิจัย” เป็นบทความที่เขียนขึ้นโดยอาศัยข้อมูลจากการทำวิจัยของผู้วิจัยในฐานะผู้เขียนนั่นเอง ดังนั้น คงไม่ผิดนักถ้าจะกล่าวว่า “บทความวิจัย” คือขั้นตอนหนึ่งกระบวนการดำเนินการวิจัยด้วย ทั้งนี้เพราะจุดประสงค์ของการวิจัย คือ การค้นหาความรู้ใหม่หรือการค้นหาแนวทางที่จะนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ การวิจัยเปรียบเสมือนการต่อยอดของฐานความรู้ที่มีการสั่งสมกันมา ความรู้ที่สั่งสมกันมานั้นก็มาจากการวิจัยก่อนหน้านี้แน่นอน เราสามารถเข้าถึงความรู้ดังกล่าวได้ก็ด้วยการเข้าถึงสิ่งตีพิมพ์และผลงานอื่นที่ผู้ทำการวิจัยก่อนหน้านี้ได้เผยแพร่ไว้ ในทำนองเดียวกัน ผลงานวิจัยใหม่จากการวิจัยของเราเองก็ควรได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ เพื่อเป็นการสั่งสมความรู้ให้เพิ่มยิ่งขึ้นไปอีก และเพื่อให้สามารถนำไปใช้ประโยชน์ต่อไปได้ ตรงกันข้ามกับผลงานวิจัยที่ไม่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ หรือไม่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในแหล่งที่เหมาะสม จะหลุดไปจากองค์ความรู้โดยรวม และจะเปรียบเสมือนไม่มีผลงานนั้นเกิดขึ้นเลย นับเป็นการสูญเปล่า (ยอดหทัย เทพธรานนท์ และประมวล ตั้งบริบูรณ์รัตน์, 2548. หน้า 13 ; Yodhathai Theptharanont and Pramuan Tangboriboonrat, 2005. p.13)

ทั้งนี้ เมื่อเปรียบเทียบกันระหว่างบทความเชิงวิชาการด้วยกันแล้ว บทความที่มาจากงานวิจัยมักจะได้รับการให้น้ำหนักมากกว่าบทความประเภทอื่นๆ สำหรับการตีพิมพ์ในวารสารเพราะไม่เพียงแต่ว่าบทความประเภทนี้เป็นการแสดงการเคลื่อนไหวของความรู้ใหม่อย่างชัดเจนซึ่งตรงกับวัตถุประสงค์ของวารสารวิชาการเท่านั้น (พรธณี บัวเล็ก. (ม.ป.ป.) ออนไลน์, สืบค้น 11 มีนาคม 2558) (Pannee Budlek, n.d. [online], Retrieved on March 11, 2015) หากแต่กระบวนการของการผลิตบทความประเภทนี้ยังอาศัย

ระยะเวลานานกว่าการเขียนบทความประเภทอื่นๆ เพราะต้องทำงานวิจัยด้วยนั่นเอง และในแวดวงวิชาการได้มีการแบ่งประเภทของบทความวิจัยไว้ 2 อย่างคือ บทความที่เขียนขึ้นก่อนเริ่มต้นการทำวิจัยหรือยังอยู่ระหว่างการทำวิจัยกับบทความที่เขียนขึ้นหลังจากทำวิจัยเสร็จแล้ว

ความคล้ายคลึงและความแตกต่างระหว่าง “บทความวิจัย” กับ “บทความวิชาการ”

ในหัวข้อนี้ผู้เขียนมีทัศนะที่ว่าความคล้ายคลึงของบทความวิจัย และบทความทางวิชาการ ก็คือ ต่างเป็นความเรียงหรืองานเขียนเชิงวิชาการที่มีลักษณะเป็น “บทความ” คือเขียนขึ้นเพื่อเสนอสาระจากข้อมูลที่ถูกต้องและเสนอความคิดเห็นส่วนตัวของผู้เขียน โดยมีเนื้อหาและวิธีการนำเสนอที่เหมาะสมตามกาลสมัยและเหมาะกับกลุ่มผู้อ่าน (สมบุญ บุญฤทธิ, ออนไลน์, 25 มกราคม 2561) (Somboon Boonrit [Online] January 25, 2018)

ขณะที่ความแตกต่างนั้น ก็อยู่ที่ว่า บทความวิจัยนั้น เป็นผลผลิตของการทำวิจัยในประเด็นที่ถูกลำเลียงเขียนเป็นบทความ แต่บทความทางวิชาการนั้นแม้ว่าผู้เขียนจะต้องทำการสำรวจองค์ความรู้ในเรื่องนั้นๆ เช่นเดียวกับบทความวิจัย แต่ก็เป็นบทความที่ผู้เขียนร้อยเรียงจากการสำรวจและวิพากษ์องค์ความรู้ในเรื่องที่ตนเขียน เพื่อมุ่งถ่ายทอดความรู้ ความคิด หรือผลการค้นพบมากกว่า ทำให้ลักษณะของบทความทางวิชาการมีแตกต่างไปจากบทความวิจัย

อย่างไรก็ตามลักษณะการนำเสนอเนื้อหาของบทความทั้งสองประเภท จะมีลักษณะที่แตกต่างกันตามวัตถุประสงค์ของผู้เขียน ซึ่งมีทั้งการแสดงความคิดเห็นทั่วไปให้คนอ่านโดยไม่จำกัดกลุ่ม หรือเขียนวิพากษ์วิจารณ์ วิเคราะห์เปรียบเทียบ หรือนำเสนอผลการวิจัยเพื่อนักวิชาการสาขาเดียวกันอ่านเท่านั้นก็ได้โดยทั่วไปแล้วบทความทั้งสองประเภทจะเน้นการสื่อสารไปยัง

กลุ่มเป้าหมายเฉพาะ จึงจำเป็นที่จะต้องนำเสนอข้อมูล และความคิดเห็นอย่างลึกซึ้ง

องค์ประกอบหรือโครงสร้างของบทความวิจัยและบทความวิชาการมีอะไรบ้าง

การเผยแพร่ความรู้โดยการเขียน สำหรับ นักวิชาการส่วนใหญ่ จะทำในรูปของผลงานวิชาการ ซึ่ง การเขียน“บทความ”(Article) เป็นรูปแบบการเขียน ประเภทหนึ่ง ที่ผู้เขียนต้องการสื่อสารข้อเท็จจริงและ ความคิดเห็น ให้กับผู้อ่าน อย่างไรก็ตาม เนื้อหาที่ นำเสนอนั้น ต้องมาจากข้อมูลจริง ไม่ใช่เรื่องแต่งหรือคิด ขึ้นจากจินตนาการ และมีลักษณะเป็นข้อเขียนขนาดสั้น สำหรับเนื้อหาในหัวข้อนี้ จะขอกล่าวถึง ความหมายของ บทความวิจัย และบทความวิชาการ โดยจะมีการ เปรียบเทียบให้เห็นว่า บทความทั้ง 2 ประเภทนี้ มีความ แตกต่างกันอย่างไ

สำหรับ “บทความวิจัย” หรือ Research article นั้น เป็นบทความที่เป็นผลงานต่อเนื่องจาก งานวิจัย หรือสกัดมาจากงานวิจัย บทความประเภทนี้ เป็นบทความที่ประมวลสรุปกระบวนการวิจัย ให้มีความ กระชับและสั้น สำหรับตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารวิชาการ สื่อสิ่งพิมพ์ หรือที่ประชุมสัมมนา โดยการพิมพ์เผยแพร่ บทความวิจัย ต้องผ่านการกลั่นกรองและตรวจสอบ เนื้อหาสาระและความถูกต้อง จากผู้ทรงคุณวุฒิในวง วิชาการนั้นๆ (Peer review) นอกจากนี้ จะต้องมีการ จัดพิมพ์ ให้ได้ตามเกณฑ์มาตรฐานของวารสาร หรือ คณะกรรมการประเมิน

สำหรับ“บทความทางวิชาการ”หรือ Academic article นั้น มีผู้ให้ความหมายไว้ใกล้เคียงกัน โดยอาจ กล่าวได้ว่า“บทความทางวิชาการ” หมายถึง งานเขียน วิชาการซึ่งมีการวิเคราะห์ประเด็น ตามหลักวิชาการ โดย มีการสำรวจวรรณกรรมและวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ

เพื่อสนับสนุน จนสามารถสรุปผลการวิเคราะห์ใน ประเด็นนั้นได้ โดยรูปแบบของบทความวิชาการ จะประกอบด้วย การเกริ่นนำที่แสดงเหตุผล หรือที่มา ของประเด็นที่ต้องการอธิบายหรือวิเคราะห์ กระบวนการ อธิบายหรือวิเคราะห์ และบทสรุป มีการอ้างอิง บรรณานุกรม ที่ครบถ้วนและสมบูรณ์

โดยบทความวิชาการ จะมีลักษณะเฉพาะอยู่ หลายประการ คือ

1. ต้องเป็นเรื่องที่ผู้อ่านส่วนมาก กำลังสนใจอยู่ในขณะนั้น อาจเป็นปัญหาที่คนทั่วไป อยากทราบว่า จะ ดำเนินต่อไปอย่างไร หรือมีผลเช่นไร หรือเป็นเรื่องที่ สอดคล้องกับเหตุการณ์ หรือสถานการณ์ หรือเข้ายุคเข้า สมัย
2. ต้องมีสาระมีแก่นสารอ่านแล้วได้ความรู้หรือ ความคิดเพิ่มเติม ไม่ใช่เรื่องเลื่อนลอย เหลวไหล ไร้สาระ
- 3.ต้องมีทัศนะ ข้อคิดเห็น และ/หรือ ข้อวินิจฉัย ของผู้เขียนแทรกอยู่ด้วย
4. มีวิธีการเขียนที่ชวนให้อ่าน ทำให้เพลิดเพลิน และชวนคิด
5. เนื้อหาสาระและวิธีเขียน เหมาะแก่ผู้อ่าน ระดับที่มีการศึกษา ทั้งนี้ เพราะผู้อ่านที่มีการศึกษาน้อย มักจะไม่อ่านบทความ แต่จะอ่านข่าวสดมากกว่า

บทความโดยทั่วไปจะมีเนื้อหาที่สำคัญอยู่ 3 ส่วนคือ 1) ส่วนประกอบตอนต้นหรือส่วนนำ 2) ส่วน เนื้อหา และ 3) ส่วนท้าย

การเขียนผลงานวิชาการแต่ละประเภะนั้น จะมี เทคนิคและวิธีการ ที่เหมือนและแตกต่างกัน โดยในส่วน ของบทความทางวิชาการและบทความวิจัย ก็จะมี องค์ประกอบต่างกัน โดยสามารถสรุปในเชิงเปรียบเทียบ ระหว่างบทความวิชาการและบทความวิจัยได้ ตามตาราง ต่อไปนี้

ตารางเปรียบเทียบองค์ประกอบของบทความวิชาการและบทความวิจัย

บทความวิชาการ	บทความวิจัย
ส่วนประกอบตอนต้น (ส่วนนำ)	ส่วนประกอบตอนต้น (ส่วนนำ)
1. ชื่อเรื่อง 2. ชื่อความเกี่ยวกับผู้เขียน 3. บทคัดย่อ หรือสาระสังเขป	1. ชื่อเรื่อง 2. ชื่อความเกี่ยวกับผู้เขียน 3. บทคัดย่อ หรือสาระสังเขป (โดยเน้นเฉพาะ ประเด็นข้อค้นพบที่สำคัญ ของผลการวิจัย)
ส่วนเนื้อหา	ส่วนเนื้อหา
1. ความนำ เป็นการเขียนสาระความสำคัญและจุดมุ่งหมาย ของเรื่องที่จะเขียน ซึ่งจะเป็นการปูพื้นเข้าสู่ เนื้อหาของบทความ	1. ความนำ เป็นการเขียนสาระความเป็นมาของปัญหาการวิจัย
2. เนื้อความ จะเป็นการเขียนรายละเอียดของประเด็นตามที่ ผู้เขียนได้วางโครงเรื่องไว้ โดยหัวข้ออาจแตกต่างกัน ไปในบทความวิชาการแต่ละเรื่องโดยผู้เขียน จะเขียนทั้งข้อเท็จจริง ข้อมูลข้อค้นพบต่างๆ และ แทรกความคิดเห็นของผู้เขียนตลอดจนทัศนะใน ด้านต่างๆ	2. ชื่อความเกี่ยวกับผู้เขียน เป็นการเขียนองค์ประกอบของการวิจัยตามที่ได้ ดำเนินการวิจัย ได้แก่ 2.1 วัตถุประสงค์การวิจัย 2.2 สมมติฐานการวิจัย 2.3 การทบทวนวรรณกรรม 2.4 ระเบียบวิธีวิจัย ซึ่งประกอบด้วย ประชากร และ กลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล และวิธีการ วิเคราะห์ข้อมูล
บทสรุป	บทสรุป
เป็นการสรุปสาระของรายละเอียดในเนื้อหา หรือ เสนอเป็นข้อสังเกต หรือข้อเสนอแนะอื่น บทสรุปควร เน้นที่ประเด็นสำคัญ หรือประเด็นหลักที่ทำให้ผู้อ่าน เห็นภาพของส่วนเนื้อหา	เป็นการการอภิปรายผล และข้อเสนอแนะโดยจะ เขียนสรุปประเด็นหลักของการวิจัย รวมถึงอภิปราย ผลการวิจัยตามหลักแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง และ ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้
ส่วนประกอบตอนท้าย	ส่วนประกอบตอนท้าย
1. บรรณานุกรม/เอกสารอ้างอิง	1. บรรณานุกรม/เอกสารอ้างอิง 2. กิตติกรรมประกาศ (ถ้ามี)

ภาพอ้างอิง : วรางคณา จันทร์คง (2557) Warangkana Chankong (2014)

นอกจากบทความวิจัยและบทความวิชาการแล้วยังมีบทความอีกประเภทหนึ่งที่เรียกว่า บทความปริทัศน์ หรือ Reviewed articles ซึ่ง อาร์นัต พัตโนทัย (ม.ป.ป). Arun Pattanothai (n.d.) ให้ความหมายไว้ว่า หมายถึง บทความที่มีการผสมผสานแนวคิด และผลการวิจัยหลายๆงานวิจัย โดยผู้เขียนจะสังเคราะห์แนวคิดเหล่านี้ตลอดจนสังเคราะห์ผลการวิจัยจากงานวิจัยต่างๆ เพื่อประมวลเป็นข้อโต้แย้งในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง โดยวัตถุประสงค์ของการเขียนบทความปริทัศน์ คือ เป็นการสรุป วิเคราะห์ และสังเคราะห์ความรู้จากผลงานวิจัยอื่นๆ และ/หรือผลงานวิชาการอื่นๆจนถึงปัจจุบัน เพื่อเป็นการทบทวนการก้าวหน้าทางวิชาการของเรื่องนั้น ๆ

เทคนิคการเขียนบทความวิจัยและวิชาการอย่างไร

การเขียนบทความวิจัยคือการนำเสนอบทความวิจัยเพื่อตีพิมพ์เผยแพร่ถือว่าเป็นหน้าที่ความรับผิดชอบของอาจารย์ในมหาวิทยาลัย ซึ่งนอกจากจะทำให้อาจารย์ได้พัฒนาศักยภาพของตนเองอยู่ตลอดเวลาแล้ว บทความวิจัยคือส่วนหนึ่งในการพัฒนาชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยสู่ระดับนานาชาติอีกด้วย การเขียนบทความวิจัยที่มีคุณภาพนั้นต้องมีการเขียนบทความวิจัยคือต้องใช้เทคนิคการเขียน และมีการใช้ภาษาที่ถูกต้องด้วย วิธีการเขียนบทความวิจัยนั้นมีระดับของคุณภาพของบทความวิจัยมีอยู่ด้วยกัน 3 ระดับ เรียงจากน้อยไปหามาก ได้แก่ 1) ระดับดี คือ เป็นบทความวิจัยที่มีเนื้อหาสาระทางวิชาการถูกต้องสมบูรณ์และ

ทันสมัย มีแนวคิดและการนำเสนอที่ชัดเจน เป็นประโยชน์ 2) ระดับดีมาก คือ มีเกณฑ์เช่นเดียวกับระดับดี แต่จะมีข้อกำหนดเพิ่มเติมก็คือ บทความนั้น ๆ ต้องมีการวิเคราะห์ และนำเสนอความรู้ หรือวิธีการที่ทันสมัย ต่อความก้าวหน้าทางวิชาการ นอกจากนี้บทความวิจัยคือบทความที่จะต้องเป็นประโยชน์และสามารถนำไปใช้อ้างอิงหรือนำไปปฏิบัติได้ และ 3) ระดับดีเด่น คือ มีเกณฑ์เช่นเดียวกับบทความในระดับดีมาก แต่จะมีข้อกำหนดเพิ่มเติม คือ บทความนั้น ๆ ต้องมีลักษณะเป็นงานที่บุกเบิกทางวิชาการ ตลอดจนมีการสังเคราะห์จนถึงระดับที่สร้างองค์ความรู้ใหม่ ๆ ในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง และบทความวิจัยคือการกระตุ้นให้เกิดความคิดค้นอย่างต่อเนื่องเป็นที่น่าเชื่อถือ และเป็นที่ยอมรับในวงวิชาการหรือในวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง

ซึ่งการเขียนบทความวิจัยในระดับคุณภาพต่าง ๆ นั้นขึ้นอยู่กับแก่นสาระที่สำคัญของงานบทความวิจัย คือใช้ระเบียบวิธีการในการวิจัยที่เหมาะสม และมีผลการวิจัยที่ยังไม่เคยมีการค้นพบมาก่อน

กล่าวถึงเทคนิคการเขียนบทความวิจัย

บทความวิจัยคือบทความที่ควรประกอบด้วยส่วนประกอบที่สำคัญ ดังต่อไปนี้

1.ชื่อเรื่อง (Title) คือ ผู้เขียนต้องตั้งชื่อเรื่องของบทความวิจัยที่บ่งบอกให้เห็นถึงประเด็นที่สำคัญของงานวิจัย ชื่อเรื่องต้องตรงประเด็น ไม่กำกวม และเข้าใจได้ง่าย

2.บทคัดย่อ(Abstract) คือ บทคัดย่อนั้นนับว่าเป็นส่วนที่เขียนย่อที่สุดของบทความวิจัย ผู้เขียนควรจะเขียนบทคัดย่อในลำดับท้ายสุด เนื่องจากเนื้อหาของบทคัดย่อ จะต้องมีการกล่าวถึงเนื้อหาโดยรวมทั้งหมดของบทความหรือแบบที่มีข้อจำกัดในด้านของจำนวนคำในการเขียน ซึ่งในการเขียนบทคัดย่อที่ได้นั้น ผู้เขียนบทความวิจัยคือผู้ที่ควรจะต้องเข้าใจเนื้อหาทั้งหมดเสียก่อนจึงจะสามารถเขียนได้อย่างกระชับ และบทความวิจัยคือสามารถถ่ายทอดเนื้อหาสาระที่สำคัญของบทความวิจัยได้ เนื้อหาในส่วนของบทคัดย่อควรจะ

กล่าวถึง วัตถุประสงค์ของงานวิจัย วิธีการในการทำวิจัย ผลของการวิจัย

3.บทนำ (Introduction) คือ เนื้อหาในส่วนของบทนำจะต้องกล่าวถึง ความเป็นมาและสิ่งที่น่าสนใจของงานวิจัยว่ามีอะไรใหม่ ๆ หรือมีความโดดเด่นอย่างไร มีความแตกต่างจากงานวิจัยอื่นๆในเรื่องเดียวกันอย่างไร นอกจากนี้ บทความวิจัยคือ บทความที่ควรกล่าวด้วยว่างานวิจัยนี้สามารถแก้ปัญหา หรือ อุดช่องโหว่ในวงวิชาการนั้น ๆ อย่างไร

4.ระเบียบวิธีวิจัย (Research methodology) คือ เนื้อหาของส่วนนี้ ผู้เขียนจะต้องกล่าวถึงวิธีที่ใช้ในการทำวิจัย เช่น บทความวิจัยคือ บทความงานวิจัยเชิงคุณภาพหรือบทความงานวิจัยเชิงปริมาณ และมีวิธีการคัดเลือกผู้ให้ข้อมูลหรือกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีใดผู้ให้ข้อมูลหรือกลุ่มตัวอย่างเป็นใคร มีจำนวนเท่าไร ใช้วิธีใดในการเก็บข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูล นอกจากนี้จะต้องเหตุผลที่ผู้เขียนใช้วิธีวิจัยดังกล่าว

5.ผลการวิจัย (Research findings/results) คือ เป็นหัวใจหลักของบทความวิจัยคือ ผู้เขียนต้องเขียนอธิบายว่า เมื่อได้ศึกษาแล้ว ค้นพบอะไรบ้าง ผู้เขียนอาจมีการนำเสนอด้วยการใช้แผนภูมิ หรือตารางในการอธิบาย

6.วิจารณ์ผลการวิจัย (Discussion) คือในส่วนนี้ของบทความวิจัยคือส่วนที่ผู้เขียนสามารถที่จะนำไปรวมอยู่ในส่วนของผลการวิจัยก็ได้ ซึ่งขึ้นอยู่กับ รูปแบบที่กำหนด การวิจารณ์ผลการวิจัยเป็นการเปรียบเทียบผลที่ผู้เขียนค้นพบกับการศึกษาก่อนหน้านี้ และบทความวิจัยคือบทความที่เป็นการแสดงการวิเคราะห์ว่าผู้เขียนเห็นด้วย หรือไม่เห็นด้วยกับการศึกษาก่อนหน้านั้น อย่างไรก็ตามการเขียนในส่วนนี้ ต้องอาศัยการทบทวนวรรณกรรม หรืองานวิจัยจำนวนมากมาก่อน

7.บทสรุป (Conclusion) เป็นส่วนที่สรุปสาระสำคัญของบทความวิจัยคือประเด็นที่ผู้เขียนค้นพบในความยาวประมาณ 1-2 ย่อหน้า

นอกจากนี้ ยังมีเทคนิคอื่น ๆ เพิ่มเติม สำหรับการเขียนบทความวิจัยคือ

1.ผู้นิพนธ์ควรพึงระลึกว่า บทความวิจัย คือ ผู้เขียนจะต้องพยายามสื่อให้ผู้อ่านเข้าใจได้ว่า ตนเองเห็นมากกว่า หรือลึกซึ้งมากกว่าคนอื่นอย่างไร หรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง คือ ต้องเขียนให้คนอ่าน มีจินตนาการเข้าใจตามปรากฏการณ์ที่ผู้เขียนเห็น ซึ่งผู้เขียนจะต้องสังเคราะห์สิ่งเหล่านั้น และนำไปเชื่อมโยงกับทฤษฎี

2.ทฤษฎีต่างๆ เช่น ทฤษฎีที่คิดค้น มีความจำเป็นอย่างมากในบทความวิจัยคือการนำมาอธิบาย และสังเคราะห์ ผู้เขียนต้องอ่านทฤษฎีเหล่านั้นจนเข้าใจอย่างถ่องแท้ และสามารถอธิบายให้ผู้อื่นเข้าใจได้ ซึ่งในส่วนนี้บทความวิจัยคือส่วนที่สำคัญอย่างยิ่ง กล่าวคือ ถ้าเราสามารถอธิบายทฤษฎีนั้น ๆ กับงานบทความวิจัยได้อย่างชัดเจน

3.รูปแบบในการเขียนบทความวิจัยคือการอ้างอิงเอกสาร นับว่าเป็นประเด็นที่สำคัญอีกประการหนึ่ง ในปัจจุบันรูปแบบการอ้างอิงมีอยู่ด้วยกันหลายรูปแบบผู้เขียนบทความต้องใช้รูปแบบการอ้างอิง ที่วารสารนั้น ๆ กำหนดอย่างถูกต้อง

ซึ่งผู้นิพนธ์หลาย ๆ ท่านมักจะยึดติดกับหัวข้อในการเขียนบทความ ในส่วนผู้เขียนนี้จะมีเทคนิคง่าย ๆ ที่จะทำให้เขียนงานบทความออกมาได้ ด้วยเทคนิคที่ตัวเองประสบความสำเร็จ คือ ในการเขียนบทความภาษาไทย เทคนิคแรก ในย่อหน้าที่หนึ่งคุณควรเขียนบทเกริ่นนำเกี่ยวกับเรื่องที่ คุณกำลังจะเขียน เพื่อให้ผู้อ่านเริ่มเห็นภาพโดยรวมก่อน ฉะนั้น ก่อนเริ่มต้นเขียนบทความ คุณต้องเข้าใจว่า คุณกำลังจะเขียนบทความเกี่ยวกับอะไร และตีกรอบ ขอบเขตเนื้อหาให้ชัดเจน

ส่วนที่สองคือ ย่อหน้าต่อมา คุณควรเขียนถึงประเด็นหลักของหัวข้อที่คุณกำลังจะเขียน ให้เจาะจงลงไปอีก เพื่อให้ผู้อ่าน เริ่มเข้าใจว่าคุณกำลังจะเขียนถึงอะไรต่อไป ในส่วนที่สามจะพยายามเขียนบทความ ทั้งบทความในสไตล์ของคุณเอง เพราะถ้ามีคนอื่นช่วยเขียน

โดยที่คุณไม่ได้อ่านแก้ ผู้อ่านจะรู้สึกได้ถึงรูปแบบการเขียนที่ไม่เป็นธรรมชาติ รูปแบบที่แตกต่างกัน ฉะนั้น เมื่อเขียนบทความจะเสร็จแล้ว คุณควรอ่านบทความนั้นอีกรอบ เพื่อให้มั่นใจว่า ไม่มีส่วนไหนสะดุด เมื่อมาถึงตอนนี้ส่วนที่สี่ ข้อนี้สำคัญและจะทำให้บทความของคุณ อ่านแล้วไม่น่าเบื่อ คืออะไรรู้ไหม ก็พยายามเขียนบทความ โดยให้ผู้อ่านรู้สึกมีส่วนร่วม และการเขียนให้ผู้อ่านอยากโต้ตอบด้วย ไม่ใช่เขียนบทความไป โดยไม่สนใจอารมณ์ผู้อ่าน เช่น การตั้งคำถามว่า ถ้าเป็นคุณละ จะรู้สึกยังไง ถ้า... หรือคุณลองคิดดูนะ ... ประมาณนี้ จากนั้นก็มาถึงเทคนิคที่ห้า ถ้าคุณต้องเขียนบทความ ในหัวข้อที่คุณรู้จักมาก่อน ละจะทำยังไง? ถ้าคุณเขียนบทความ แล้วรู้สึกว่ามีประเด็นที่มันไม่ได้ใจความ หรืออ่านแล้วมันงงวนงง พิกล ๆ ผมแนะนำให้ข้ามประเด็นนั้นไปเลยจะดีกว่า หรือถ้าหาก ประเด็นนั้น เป็นประเด็นสำคัญ คุณจะต้องกลับมาทบทวนใหม่ หรือให้ยาวกว่านั้น คือแนะนำให้เลิกเขียนบทความนั้น ดีกว่าเขียนไปแล้ว ทำให้คนอ่านรู้สึกแยกกับบทความของคุณ และในส่วนสุดท้ายคือ เมื่อคุณเขียนบทความไปเรื่อยๆ จนรู้สึกว่าหลงประเด็น หรือเริ่มเขียนไปในทิศทางอื่นที่ไม่ใช่ประเด็นหลัก หรือเขียนแล้วไม่ค่อยเกี่ยวกับหัวข้อที่เขียนแล้วละก็งานอกนะครับ แนะนำให้คุณหยุดเขียน แล้วกลับไปอ่านบทความที่คุณเขียนใหม่ อ่านแล้ว ถามตัวเองว่า สิ่งที่คุณเขียนไป มันอยู่ในหัวข้อที่คุณเขียนอยู่หรือไม่ ประเด็นในการเขียนคืออะไร ก่อนจะเริ่มเขียนต่อไป วิธีนี้จะทำให้คุณเขียนบทความได้ดี

อย่างไรก็ตาม การเขียนด้วยเทคนิคตามนี้อาจจะทำให้คุณเขียนบทความได้ เหมือนมีอาชีพเลยที่เดียวก็ว่าได้ หรือถ้าเราเขียนบทความเป็นประจำ เราควรจะจดจำเทคนิคทั้งหมดนี้ให้ดี และหมั่นตรวจสอบทุกครั้งที่คุณเขียนบทความ ซึ่งจะช่วยให้คุณมีทักษะและความชำนาญในการเขียนบทความของเราดีขึ้นอย่างแน่นอน เราอย่าลืมว่า การเขียนบทความ ทำให้เรามีค่าทางวิชาการเพียงใด

บทสรุป

ผลจากการนำเสนอในข้างต้นนั้น พอที่จะเข้าใจถึงการเขียนบทความเชิงวิชาการ จะนับเป็นสิ่งที่นักวิชาการโดยเฉพาะในสาขาวิชาการของมหาวิทยาลัยจะต้องมีเรียนรู้และฝึกฝนปฏิบัติตน ซึ่งถือเป็นบทบาทและหน้าที่ของตน ทั้งนี้ประโยชน์ของการเขียนบทความเชิงวิชาการนั้น มีทั้งต่อตัวผู้เขียนเอง ในแวดวงวิชาการ สังคมส่วนรวมนั้น จะมีทั้งการเขียนบทความเชิงวิชาการนั้นเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ จึงจำเป็นที่ผู้เขียนจะต้องมีความรู้ในเชิงหลักการหรือแนวคิดทฤษฎีการเขียนบทความ รวมทั้งต้องพยายามหมั่นฝึกฝนลงมือปฏิบัติเพื่อสั่งสมประสบการณ์และความชำนาญ เพื่อให้สามารถเขียนบทความที่ดีหรือมีคุณภาพได้ในท้ายที่สุด ทั้งนี้ หลักการทั่วไปของการเขียนบทความเชิงวิชาการนั้นคือ เขียนให้สั้นแต่ได้ใจความชัดเจน สมบูรณ์ ประหยัด ถ้อยคำ เลือกใช้คำที่มีความหมายชัดเจนไม่กำกวม เป็นคำพูดที่ใช้ในวงวิชาการระดับสากล ใช้ถ้อยคำที่มาตรฐานคงเส้นคงวาในการอธิบายผลการวิจัย เพราะมีรายละเอียดปลีกย่อยในการเขียนบทความเชิงวิชาการให้ได้ดั่งนั้น คงยังมีอีกมาก อาทิเช่น ลักษณะจำเพาะของบทความเฉพาะสาขา ความยาวที่เหมาะสม แบบฟอร์ม

และรายละเอียดเกี่ยวกับการพิมพ์ เป็นต้น ผู้เขียนบทความควรให้ความสนใจศึกษาต่อไป ที่นำเสนอมาทั้งหมดนี้ เป็นเพียงส่วนสำคัญที่ไม่ควรขาดในการเขียนบทความเชิงวิชาการโดยทั่วไปเท่านั้น

ดังนั้นในการเขียนการเขียนบทความทางวิชาการและบทความวิจัย เป็นการเขียนเพื่อนำเสนอเนื้อหาสาระทาง วิชาการและการวิจัยให้กลุ่มผู้อ่านที่เป็นนักวิชาการการในกลุ่มสาขาเดียวกันได้รับรู้โดยตีพิมพ์เผยแพร่ใน วารสารทางวิชาการเฉพาะสาขานั้น การเขียนบทความทางวิชาการและบทความวิจัยและวิชาการต้องคำนึงถึงครอบคลุมส่วนประกอบหัวข้อต่าง ๆ ความชัดเจน กระชับในการใช้ภาษา ความเป็นลำดับต่อเนื่องของข้อความที่ปรากฏ ตลอดจนการนำเสนอความคิดใหม่ ๆ ของผู้เขียนหรือผู้เขียนประกอบด้วยการเขียนบทความทางวิชาการ หรือบทความวิจัยให้ได้ดี จำเป็นต้องหมั่นฝึกฝน และศึกษาเรียนรู้จาก ตัวอย่างตามแบบที่มีอยู่ในบทความทางวิชาการและ/หรือบทความวิจัยที่ดีจนกว่าจะปรากฏให้เห็นก่อนอย่างจดปากกาเขียนคำแรกเป็นครั้งแรกของผู้เขียนเสียก่อน ถ้าปราศจากซึ่งการเริ่มต้นการเขียน โฉนดเลยจะมีงานเขียนที่ดีให้เห็นได้

เอกสารอ้างอิง

- ไชยสิทธิ์ อุดมโชคนามอ่อน. (2559). “รูปแบบการใช้อำนาจทางการปกครองรัฐที่ปรากฏในวรรณกรรมอีสาน เรื่องเสียดสวาสดี. วารสารใบลาน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี, 1(1) : มกราคม-มิถุนายน 2559.
- ทวีวัฒน์ ปิตยานนท์. (2541).การตั้งปัญหาในการวิจัย.ในรวมบทความทางวิธีวิทยาการวิจัย เล่ม 2, พิมพ์ครั้งที่ 1 กรุงเทพฯ ; สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ประภาพรพรณ อุณอบ.(2554). การเขียนบทความวิจัยและบทความทางวิชาการ. เอกสารประกอบการประชุมพัฒนาทักษะในการเขียนบทความวิจัยและบทความวิชาการฯสำนักงานป้องกันควบคุมโรคที่ 7 จังหวัดอุบลราชธานี วันที่ 22-23 ธันวาคม 2554 ณ ห้องประชุมโรงแรมบ้านไม้งามรีสอร์ท จังหวัดอุบลราชธานี
- พรณ บัวเล็ก. (ม.ป.ป.). การเขียนบทความวิชาการเพื่อการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ. สืบค้น 11 มีนาคม 2558 จาก <http://research.krirk.ac.th>

ยอดหทัย เทพธรานนท์ และประมวล์ ตั้งบริบูรณ์รัตน์ (2548). การเขียนบทความวิจัยระดับนานาชาติด้าน

วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. กรุงเทพฯ ; มูลนิธิบัณฑิตยสภาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย.
วรารณ จันทรงค์. (2557). “บทความวิชาการ” กับ “บทความวิจัย” เหมือนหรือต่างกันอย่างไร. จุลสารสาขา
วิทยาศาสตร์สุขภาพออนไลน์ ฉบับที่ 3 สาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. สืบค้น
8 มีนาคม 2561 จาก <http://www.stou.ac.th/Schools/Shs/booklet/book573/rsearch573.pdf>

วารสารการวิจัยเพื่อการพัฒนาเชิงพื้นที่, สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย(สกว.). **หลักเกณฑ์การเสนอบทความ
วิจัย.** [ออนไลน์] สืบค้น 25 มกราคม 2561, จาก <http://abcjournal.trf.or.th/rule.aspx>.

สมบูรณ์ บุญฤทธิ์. (ม.ป.ป.).เทคนิคการเขียนบทความวิจัย (บทนำ). (ออนไลน์). สืบค้น 25 มกราคม 2561,จาก
http://km.mcu.ac.th/km_proj_data.php?pid=2&pm=2

สมหมาย ชินนาค.(2560).เทคนิคการเขียนบทความวิชาการทางด้านสังคมศาสตร์ของนักมนุษยศาสตร์,

วารสาร มจร.อุบลปริทรรศน์ Issn : 2539-5726, ปีที่ 2 ฉบับที่ 1 มกราคม – เมษายน 2560, หน้า 183.

สาโรช บัวศรี. (2555, 24 พฤษภาคม).รายงานสรุปการจัดโครงการแลกเปลี่ยนความรู้/ประสบการณ์และถอด
บทเรียนของการเรียนรู้เรื่อง การเขียนบทความทางวิชาการ, (เอกสารอัดสำเนา). สถาบันยุทธศาสตร์
ทางปัญญาและวิจัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

อาร์นัต พัฒโนทัย .(ม.ป.ป). การเขียนบทความปริทัศน์. สืบค้น 8 มีนาคม 2561,

จาก [http://gopublished1.blogspot.com/2015/06/blog-post_93.html/การเขียนบทความปริทัศน์%
5B1%5D.pdf](http://gopublished1.blogspot.com/2015/06/blog-post_93.html/การเขียนบทความปริทัศน์%5B1%5D.pdf)

เอมอร ชิตตะโสภณ และกรรณิการ์ ดิตายน, (2529: 54) อ้างใน นิตติยา ปภาพจน์, วรลักษณ์ วงศ์โดยหวัง

ศิริเจริญ. เอกสารประกอบการบรรยาย บทความวิชาการ. สืบค้น 25 มกราคม 2561 จาก

http://science.utcc.ac.th/sct/wpcontent/uploads/2013/06/KM_ResearchTechnique.pdf

References

Area Based Development Research Journal, The Thailand Research Fund (TRF). **Criteria for Presenting**

Research Articles. [Online], Retrieved on January 25, 2018 form <http://abcjournal.trf.or.th/rule.aspx>.

Arun Pattanothai.(n.d.). **Writing Review Article.** Searched March 8, 2018,

From http://gopublished1.blogspot.com/2015/06/blog-post_93.html/WritingReviewArticle%5B1%5D.pdf

Chaiyasit Udomchokenamorn.(2016). **The Political Power Using Forms on the Isan Literature of**

Siewasawadi, Bailan Journal, Faculty of Humanities and Social Sciences Ubon Ratchathani Rajabhat
University, 1 (1): January – June 2016.

Emorn Chittasophon and Kannika Titayan, (1986: 54), cited in Nittaya Patapoj, Waralak V. Siricharoen.

Documents for lecture Academic articles. Searched January 25, 2018 from

http://science.utcc.ac.th/sct/wp-content/uploads/2013/06/KM_ResearchTechnique.pdf

Pannee Bualek. (n.d.) **.Academic Writing for Publication in Academic Journal**, Retrieved on March 11,

2015. Searched on <http://research.krirk.ac.th>

- Praphaphan Oon–Ob. (2011). **Writing research articles and academic articles**. Documentation Develop skills in writing research articles and academic articles. The Office of Disease Prevention and Control 7, Ubon Ratchathani Province, December 22–23, 2011, at the meeting room of Ban Mai–Ngam Resort Ubon Ratchathani Province.
- Saroch Buasri. (2012, May 24). **Project Summary Report Sharing knowledge / experience and Taking Lessons Learn Academic Writing**, (Copied documents). Strategies Wisdom and Research Institute, Srinakharinwirot University.
- Somboon Boonrit. (n.d.) .**Research Writing Techniques (Introduction)**. (Online). Retrieved on January 25, 2018. from http://km.mcu.ac.th/km_proj_data.php?pid=2&pm=2
- Somma Chinnak. (2017). **The technique of writing a scholarly essay in the field Of human sciences**. Journal of MCU Ubon Review, Issn: 2539–5726, Vol.2, No.1 January – April 2017, p.183.
- Taveewat Pitayanont.(1998).**Problem solving in research. Including articles in research methodology, Volume 2**, 1st edition. Bangkok; Chulalongkorn University Press
- Warangkana Chankong. (2014). **"Research articles" with "research articles" like or different**. Journal of Health Science Online No. 3 in Health Science Sukhothai Thammathirat Open University. Discovered on March 8, 2018, <http://www.stou.ac.th/Schools/Shs/booklet/book573/rsearch573.pdf>
- Yodhathai Theptharanont and Pramuan Tangboriboonrat (2005). **Writing International Research Articles on Science and Technology**. Bangkok ; Thai Academy of Science and Technology Foundation.